

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/159/2019
Identifikačné číslo spisu: 1514228651
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Švecová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1514228651.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu Z. U., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho v G., G. XX, zastúpeného JUDr. Jozefom Dobrovičom, advokátom so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 27, proti žalovanej Bratislavskej správcovskej spoločnosti s. r. o., so sídlom v Bratislave, Rusovská cesta 36, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Marián Kurhajec, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 13, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Marián Kurhajec, o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 15 000,- Eur, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 7C/526/2014, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. februára 2019 sp. zn. 16Co/87/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 12. marca 2018 č. k. 7C/526/2014-195 zamietol návrh žalobcu na zrušenie rozsudku prvoinštančného súdu z 30. januára 2018 č. k. 7C/526/2014-177, ktorým súd vo veci samej na návrh žalovanej rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu a žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 15 000,- Eur, zamietol. Súd uviedol, že pojednávanie bolo v danej veci vytýčené na 30. 01. 2018. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil s odôvodnením, že pri návrate z víkendového pobytu 29. 01. 2018 mal vážnu dopravnú kolíziu, keď mu počas jazdy praskla pneumatika na motorovom vozidle. Z uvedeného dôvodu musel cestu prerušiť a pokračovať v nej až na nasledujúci deň, po výmene pneumatiky, ktorej fotografiu priložil k ospravedlneniu. Dňa 30. 01. 2018, teda v deň pojednávania, bolo súdu doručené mailové podanie, v ktorom žalobca ospravedlňoval svoju neprítomnosť a žiadal o odročenie pojednávania. Prvoinštančný súd ospravedlnenie neakceptoval, nakoľko ho nepovažoval za podané včas a odôvodnené vážnymi okolnosťami a vo veci preto rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. V uznesení zamietajúcom návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uviedol, že dospel k záveru, že ospravedlnenie neúčasti žalobcu nemožno považovať za dôvodné, nakoľko skutočnosť, že žalobcovi na motorovom vozidle praskla pneumatika, nemožno považovať za vážnu okolnosť, ktorá by

mu znemožnila dostaviť sa na súd. Poznamenal, že súd má v konaní postupovať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzať zbytočným prieťahom a konať hospodárne bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. V danom prípade súd od podania žaloby dňa 16. 12. 2014 už sedemkrát vytýčil termín pojednávania, z ktorých ani na jedno z pojednávanií sa žalobca nedostavil. Uzavrel, že žalobcom preukázaný dôvod neúčasti nemožno považovať za ospravedliteľný a preto návrh zamietol.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 26. februára 2019 sp. zn. 16Co/87/2018 na odvolanie žalobcu uznesenie prvoinštančného súdu z 12. marca 2018 č. k. 7C/526/2014-195 potvrdil a rozhodol o trovách konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozhodnutie prvoinštančného súdu považuje za vecne správne. Poukázal na to, že návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je opodstatnený tam, kde bude tvrdené a súčasne doložené (preukázané), že žalobca sa nemohol dostaviť na pojednávanie a zároveň sa nemohol z pojednávania v rámci určitej časovej hranice ani ospravedlniť. Ospravedliteľným dôvodom podľa § 281 ods. 1 C. s. p. je len taká okolnosť, ktorá žalobcovi zabránila nielen v účasti na pojednávaní, ale aj včas ospravedlniť svoju neúčasť na ňom. Obrana podľa § 281 C. s. p. teda neprináleží tomu, kto neúčastí na pojednávaní včas ospravedlnil, avšak súd neuznal dôvody ospravedlnenia a kde nápravu bude možné dosiahnuť podaním odvolania proti rozsudku pre zmeškanie. Zdôraznil, že vzhľadom na to, že ospravedlnenie žalobcu bolo súdu doručené včas (dostalo sa do dispozície súdu pred začatím pojednávania), tak aj v prípade, ak by bolo možné dôvod uvádzaný žalobcom vyhodnotiť ako ospravedliteľný, nemožno ho považovať za znemožňujúci mu včas sa ospravedlniť a preto žalobcom uvádzaný dôvod nemôže byť dôvodom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 281 ods. 1 C. s. p., avšak neuznanie dôvodu ospravedlnenia môže byť predmetom konania o odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie podľa § 356 písm. b) C. s. p.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca, v ktorom uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Uviedol, že súdy podľa jeho názoru situáciu nevyhodnotili správne, keď prasknutie pneumatiky nepovažovali za ospravedliteľný dôvod jeho neúčasti na pojednávaní. Opätovne uviedol okolnosti, za ktorých došlo k defektu pneumatiky na ceste z Ružomberka do Bratislavy večer pred pojednávaním, a zdôraznil, že vzhľadom na typ vozidla bola výmena danej pneumatiky možná až nasledujúci deň. Poukázal na to, že jeho presun na pojednávanie iným dopravným prostriedkom by bol nevhodný a že ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní doručil súdu včas. Závada sa mu stala neskoro večer po ceste na ranné pojednávanie a išlo o nečakanú udalosť nezávislú na vôli žalobcu. Za porušenie jeho práva na spravodlivý proces tiež považoval nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže podľa jeho názoru je rozhodnutie odvolacieho súdu len stručnou rekapituláciou rozhodnutia súdu prvej inštancie a absentuje v ňom prakticky akékoľvek odôvodnenie toho, prečo odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Navrhol preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu žiadala dovolanie zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a naň oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti

ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Dovolací súd sa nestotožnil s námietkou dovolateľa, podľa ktorej bolo jeho právo na spravodlivý proces porušené nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolací súd v bodoch 9 až 16 odôvodnenia svojho rozhodnutia zrozumiteľne vysvetlil, prečo dospel k záveru o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď poukázal na rozdielnosť inštitútov slúžiacich na obranu pred vydaným rozsudkom pre zmeškanie (žiadosť o zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 281 ods. 1 C. s. p. a odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie podľa § 356 písm. b) C. s. p.) a v kontexte okolností prejednávaneho prípadu jasne vysvetlil prečo tu nebolo možné použiť obranu podľa § 281 ods. 1 C. s. p. (body 12 a 14 odôvodnenia). Dovolací súd navyše len dodáva, že za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (čo však nie je prípad v tomto konaní prejednávanej veci). Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pri posudzovaní či odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá zákonným požiadavkám, sa nezaobera jeho vecnou správnosťou, teda správnosťou skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých.

11. Vzhľadom na to, že dovolateľ v rámci dovolaní uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) C. s. p. vytýkal odvolaciemu súdu aj nesprávne právne posúdenie veci, dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pri posudzovaní, či došlo postupom odvolacieho súdu k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces sa nemôže zaoberať vecnou správnosťou právnych záverov v ňom obsiahnutých. Nesprávne právne posúdenie veci je možné namietat výlučne v prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu podľa § 421 C. s. p., k čomu však v prejednávanej veci nedošlo a navyše, ak by aj došlo, prípustnosť dovolania voči rozhodnutiu odvolacieho súdu o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je priamo vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 C. s. p.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. (per analogiam), keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinił neprípustným dovolaním žalobca. Preto žalovanej priznal náhradu týchto trov (§ 262 ods. 1 C. s. p.).

13. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.